

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

FOTO: FREEPIK

Fa tres setmanes, amb motiu de l'inici de la Quaresma, us convidava a preparar els vostres cors per a la gran festa de Pasqua. Us vaig proposar la lectura de la Butlla de convocatòria del Jubileu 2025, que porta per títol *Spes non confundit* —SnC—. En ella, el Papa ens recorda que l'esperança «és la virtut teològica per la qual aspirem a la vida eterna com a felicitat nostra».

Avui us proposo preparar-nos per a la Pasqua amb una sèrie d'accions que, a més, en aquest Any Jubilar, ens disposaran a acollir amb agraïment el do immens i immerescut de la indulgència plenària. Do aplicable a nosaltres mateixos o a les ànimes dels difunts.

El sacrament de la confessió perdona els nostres pecats. El pecat deixa una petjada en nosaltres i té unes conseqüències no només exteriors, ocasionades pel mal comès, sinó també interiors, ja que comporta un vincle emocional desordenat que cal purificar durant la vida terrenal o, després de la mort, al purgatori.

Gràcies a la indulgència, aquests efectes residuals del pecat s'extingeixen per la gràcia de Jesucrist (cf. SnC, 23). Gràcies a la indulgència plenària rebuda de cor, i no per pur formalisme, la persona que ha demanat perdó pels seus pecats queda alliberada de la purificació del purgatori i pot passar directament al cel. És un regal que ens demostra l'infinit amor i misericòrdia de Déu.

Per poder-nos disposar a rebre el do de les indulgències plenàries són necessàries unes actituds i accions que manifestin el nostre desig de viure units a Déu, estimant l'Església i els germans. Manifestem aquest amor: (1) rebutjant totalment el pecat; (2) rebent el perdó sacramental dels pecats —dins dels 20 dies anteriors o posteriors—; (3) rebent la sagrada Eucaristia; i (4) pregant per les intencions del Papa.

A més d'aquestes quatre premisses, tradicionalment es completava la disposició interior per rebre la indulgència plenària amb el pelegrinatge a Roma i a altres llocs sants o amb la visita als temples sagrats jubilars establerts pel bisbe de la diòcesi*.

Amb motiu d'aquest Any Jubilar, a més de les visites o pelegrinatges als llocs jubilars, els fidels catòlics també podran rebre la indulgència jubilar si participen en missions populars, en exercicis espirituals o en trobades de formació sobre els textos del Concili Vaticà II i del Catecisme de l'Església Catòlica.

El Papa ha disposat que també podran rebre la indulgència jubilar els fidels que, a més de les quatre premisses anteriorment indicades, realitzin obres de misericòrdia i de penitència:

- Visitar els germans malalts, empresonats, ancians, discapacitats, com si visitessin Crist.
- Abstenir-se de distraccions (reals i virtuals) i de consums superflus.

- Fer donatius als pobres o sostenir obres a favor de la vida, de la infància abandonada, de la joventut en dificultat, dels ancians sols o dels migrants.
- I, fins i tot, dedicar un temps significatiu al voluntariat.

Benvolguts germans i germanes, dediquem aquestes setmanes de Quaresma a la pregària, a les obres de misericòrdia i penitència que, a més de preparar el nostre cor per viure joiosament la Pasqua, ens disposaran a rebre la indulgència jubilar. Regalem, per la infinita misericòrdia de Déu, el salconduït al cel per als nostres germans difunts que peregrinen al purgatori.

* Els temples jubilars de l'arxidiòcesi de Barcelona són:

- Santa Església Catedral Basílica Metropolitana de Barcelona
- Basílica de la Mare de Déu de la Mercè
- Basílica de la Sagrada Família
- Basílica del Sagrat Cor del Tibidabo
- Basílica de Santa Maria de Mataró
- Església parroquial de Santa Maria de Cornellà
- Santuari de Sant Josep de la Muntanya
- Cottolengo del Pare Alegre
- Capella de Stella Maris

ENTREVISTA

Església i poder

JOSÉ FRANCISCO SERRANO OCEJÁ

El catedràtic de periodisme de la USP-CEU i periodista José Francisco Serrano Ocejá reivindica a *Iglesia y poder en España. Del Vaticano II a nuestros días* (Arzalia Ed.) el que l'Església va fer en el període de la Transició política; tracta les dinàmiques de poder de la història recent de l'Església a Espanya, i en quina mesura han influït en el marxa de la seva història i de la societat, especialment des de l'any 1975 fins als nostres dies.

En el llibre afirmes que l'Església ha perdut rellevància institucional. Però què ha guanyat des de la Transició?

Ha guanyat en una rellevància testimonial, de singularitats, de persones, també de persones que no representen com a tal a la institució, però que encarnen l'Evangeli; ha guanyat en rellevància de proposta ètica en un moment en el qual s'estan configurant les regles del diàleg públic que conforma aquest espai necessari per a les societats democràtiques.

L'Església ha superat la seva assignatura pendent, el diàleg?

Cada generació és responsable de mantenir les conquestes del passat i de fer-les viables en el present. Un dels frens més evidents perquè es doni aquest diàleg, que és sinònim de sinodalitat, és el clericalisme. És clar que perquè existeixi un diàleg *ad intra* i *ad extra*, a l'Església i amb el món, és tan important el fet en si mateix com crear les condicions del diàleg. Em preocupa que en el diàleg amb la societat hi hagi qui no ens reconegui als cristians com a interlocutors hàbils.

Quins són els reptes que té l'Església avui?

El principal continua essent transparentar l'Evangeli, donar una resposta de sentit que ompli els desitjos del cor de les persones, i testimoniar una proposta de vida que trenqui amb la dinàmica que les ideologies estan assentant en el nostre món. La fe no és una ideologia. La proposta de l'Església és l'Evangeli i la seva invitació a l'encontre personal de cadascú amb Jesucrist en la comunitat de vida i amor.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Aïllats, joves, no anem enlloc

El nostre país s'ha caracteritzat durant dècades per un associacionisme juvenil potent i fort, part d'ell corresponent a accions de voluntariat seriós, generós i compromès en multitud de serveis a la comunitat. El país ha disposat d'un teixit associatiu juvenil plural i ric que, enfortint la societat civil, ha contribuït a vertebrar-la. Malgrat les dificultats polítiques, socials i econòmiques feu un important servei durant els anys de la dictadura i va fer un gran paper durant la transició. L'associacionisme juvenil eclesial no era aliè a aquesta realitat: moviments generals i especialitzats, associacions, entitats, grups... constituïen una part important d'aquest contingut.

Aquesta realitat social i també el seu àmbit eclesial s'ha afeblit. És cert que han aparegut noves formes d'associacionisme però, globalment, el potencial humà aglutinat i la intensitat d'incidència no són el mateix. Convé reflexionar sobre el tema per la repercussió que té en l'Església i en la societat. La preocupació per la vida col·lectiva, també per l'eclesial, passa necessàriament per l'associacionisme. Aïllats, d'un en un, els individus no poden accedir a cap identitat col·lectiva... ni personal, dit sigui de passada. L'experiència associativa

és el fonament dels lligams comunitaris i de solidaritat. L'associacionisme juvenil eclesial ha estat i és, des de l'espiritualitat, la cultura, l'educació i el lleure, la diversitat de serveis solidaris, els àmbits intel·lectuals, professionals, familiars, de treball i estudi... una escola de formació humana i cristiana. El compromís i el testimoni evangèlic contribueixen a l'articulació social i a fomentar la capacitat de diàleg respectuós amb l'altre, el gust per fer les coses curosament, el sentit de responsabilitat i de compromís, la disponibilitat per incorporar-nos a projectes col·lectius, el no fer d'un mateix el centre únic i exclusiu de la pròpia vida, la renúncia activa i decidida a la mentida, a la frivolitat o a l'absolutització del propi interès, la lluita decidida pels valors evangèlics, especialment en les situacions i amb les persones que més ho necessiten.

Aquestes actituds bàsiques, imprescindibles per apropar el Regne, no s'adquireixen mitjançant discursos sinó mitjançant experiències vitals arrelades en l'Evangeli. L'associacionisme juvenil, sens dubte, és un lloc privilegiat per fer aquest mena d'experiències, «perquè on hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells» (Mt 18,20).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

No temas

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El pasado enero, el papa Francisco, en las catequesis jubilaires «Jesucristo, nuestra esperanza», reseñó el texto sobre el anuncio hecho a María por Gabriel, el mensajero de los grandes anuncios divinos; destacaba la escucha y disponibilidad de nuestra Señora (cfr. Lc 1,26-38). El ángel se dirige a la Virgen con un nombre repleto de amor: «llena de la gracia divina» y le comunica la misión que Dios le propone. María se estremece; pero las palabras van acompañadas inmediatamente de un «¡No temas!». María confía plenamente en Dios y responde con un sí decidido a la llamada.

En tantos momentos de la vida se nos presentan circunstancias, llamadas del Señor, necesidades de nuestros hermanos, situaciones a la que

tememos responder con un sí. También a nosotros el Señor nos dice «¡No temas!» «la presencia del Señor siempre nos da esta gracia de no temer». Él es nuestro compañero de viaje. «Lo dice a María. Y nos lo dice también a nosotros: "¡No temas, sigue adelante, no temas!"».

Que María, nuestra Madre, nos ayude a responder llenos de confianza en el Señor. Acoger sus llamadas, sus propuestas; colaborar con su misericordia ante las necesidades de los demás. «Pidamos al Señor que nos enseñe a escuchar su Palabra y a responderle con generosidad, como María, transformando nuestros corazones en sagrarios vivos de su presencia y en lugares acogedores para las personas que viven sin esperanza» (22.01.2025).

Lectures de la missa diària i santoral

24. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. ■ Dimarts [Is 7,10-14; 8,10b / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzeret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. □ Dimecres [Dt 4,15-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Jn 18,9-14]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ † Diumenge vinent, IV diumenge de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [Js 5,9a.10-12 / Sl 33 / 2Co 5,17-21 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Quirí, tribú romà màrtir, pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

DIUMENGE III DE QUARESMA

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 3,1-8a.13-15)

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la Bardissa. Va mirar, i s'adonà que la Bardissa cremava, però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la Bardissa». El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la Bardissa estant: «Moisès, Moisès». Ell respongué: «Aquí em teniu». Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada». I afegí: «Jo soc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob». Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel».

Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, ¿què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo soc el qui soc». I afegí: «Respon així als israelites: "Jo-soc m'envia a vosaltres"». Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres. Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions"».

Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,1-6.10-12)

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquest núvol, tots passaren el Mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui es creuen estar fermes, que mirin de no caure.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 13,1-9)

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «¿Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, ¿us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual».

I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit d'aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. ¿Per què la tinc, si no fa més que ocupar la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar."»

Lectura del llibre del Èxode (Éx 3,1-8a.13-15)

En aquellos días, Moisés pastoreaba el rebaño de su suegro Jetró, sacerdote de Madián. Llevó el rebaño trashumando por el desierto hasta llegar a Horeb, la montaña de Dios. El ángel del Señor se le apareció en una llamada entre las zarzas. Moisés se fijó: la zarza ardía sin consumirse. Moisés se dijo: «Voy a acercarme a mirar este espectáculo admirable, a ver por qué no se quema la zarza». Viendo el Señor que Moisés se acercaba a mirar, lo llamó desde la zarza: «Moisés, Moisés». Respondió él: «Aquí estoy». Dijo Dios: «No te acerques; quítate las sandalias de los pies, pues el sitio que pisas es terreno sagrado». Y añadió: «Yo soy el Dios de tus padres, el Dios de Abraham, el Dios de Isaac, el Dios de Jacob». Moisés se tapó la cara, porque temía ver a Dios. El Señor le dijo: «He visto la opresión de mi pueblo en Egipto y he oído sus quejas contra los opresores; conozco sus sufrimientos. He bajado a librarlo de los egipcios, a sacarlo de esta tierra, para llevarlo a una tierra fértil y espaciosa, tierra que mana leche y miel».

Moisés replicó a Dios: «Mira, yo iré a los hijos de Israel y les diré: "El Dios de vuestros padres me ha enviado a vosotros". Si ellos me preguntan: "¿Cuál es su nombre?", ¿qué les respondo?». Dios dijo a Moisés: «"Yo soy el que soy"; esto dirás a los hijos de Israel: "Yo soy" me envía a vosotros». Dios añadió: «Esto dirás a los hijos de Israel: "El Señor, Dios de vuestros padres, el Dios de Abraham, Dios de Isaac, Dios de Jacob, me envía a vosotros. Éste es mi nombre para siempre: así me llamaréis de generación en generación"».

Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,1-6.10-12)

No quiero que ignoréis, hermanos, que nuestros padres estuvieron todos bajo la nube y todos atravesaron el mar y todos fueron bautizados en Moisés por la nube y por el mar; y todos comieron el mismo alimento espiritual; y todos bebieron la misma bebida espiritual, pues bebían de la roca espiritual que los seguía; y la roca era Cristo. Pero la mayoría de ellos no agradaron a Dios, pues sus cuerpos quedaron tendidos en el desierto.

Estas cosas sucedieron en figura para nosotros, para que no codiciemos el mal como lo codiciaron ellos. Y para que no murmuréis, como murmuraron algunos de ellos, y perecieron a manos del Exterminador.

Todo esto les sucedía alegóricamente y fue escrito para escarmiento nuestro, a quienes nos ha tocado vivir en la última de las edades. Por lo tanto, el que se crea seguro, cuídese de no caer.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,1-9)

En aquel momento se presentaron algunos a contar a Jesús lo de los galileos, cuya sangre había mezclado Pilato con la de los sacrificios que ofrecían. Jesús respondió: «¿Pensáis que esos galileos eran más pecadores que los demás galileos porque han padecido todo esto? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis lo mismo. O aquellos dieciocho sobre los que cayó la torre de Siloé y los mató, ¿pensáis que eran más culpables que los demás habitantes de Jerusalén? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis de la misma manera».

Y les dijo esta parábola: «Uno tenía una higuera plantada en su viña, y fue a buscar fruto en ella, y no lo encontró. Dijo entonces al viñador: "Ya ves, tres años llevo viniendo a buscar fruto en esta higuera, y no lo encuentro. Córdala. ¿Para qué va a perjudicar el terreno?". Pero el viñador respondió: "Señor, déjala todavía este año y mientras tanto yo cavaré alrededor y le echaré estiércol, a ver si da fruto en adelante. Si no, la puedes cortar"».

COMENTARI

Hem de convertir-nos i donar bons fruits

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

No podem atribuir la sort o la desgràcia en la nostra vida, al fet de ser bones persones o dolentes; encara que això també hi pugui influir. Avui, encara hi ha cristians que es queixen davant de Déu perquè pensen que són castigats en diferents aspectes de la seva vida o de la seva salut; quan pensen que no han fet res dolent, que mereixin la seva desgraciada situació. Persones que arriben a dir: «¿què he fet malament perquè Déu em castigui d'aquesta manera! Això no és just».

Les desgràcies i les malalties, moltes vegades no són conseqüència del pecat de cada un, sinó que poden tenir moltes causes; encara que una bona o mala vida, també pot influir molt en la salut, el benestar i la felicitat.

Fent servir una expressió mèdica habitual, podem afirmar que ens cal vacunar-nos i prevenir-nos per a no encomanar-nos els vicis, maldats i trampes que, moltes vegades veiem molt a prop nostre, i que ens poden seduir intensament.

No podem viure descuidats; hem de procurar canviar aquells hàbits dolents, que s'hagin pogut adquirir durant els anys i que poden haver fet mal a moltes persones i, fins i tot, a nosaltres mateixos.

Tot plegat ens demana un esforç de millora continuada, en diferents qüestions, que ens poden afectar i perjudicar, encara que d'entrada pensem que no tenen gaire importància. La seva rectificació exigeix temps, esforç i dedicació; i com a cristians ens caldrà revisar la nostra vida a la llum de l'Evangeli i suplicar en la pregària, l'ajuda del Senyor.

Cal donar gràcies a tots els que ens ajuden a corregir i a millorar la nostra manera d'actuar i de ser. I hem de donar gràcies al Senyor, que és pacient i bondadós, però que ens urgeix a redreçar la nostra vida en aquells aspectes que no som prou bons. Ell espera que donem bons fruits per a nosaltres i per a tothom.

Ell és com un bon vinyater que ens cuida a tots, ens dona noves oportunitats, ens afavoreix de moltes maneres i espera que siguem millors. També ens demana que ajudem els nostres germans, a fi que la seva vida sigui més bona, més feliç, més plena de la Gràcia que Jesucrist ens va regalant al llarg del temps.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Missa Festa Sant Josep Oriol Residència de Capellans grans. El proper dilluns, 24 de març, a les 13 h, el cardenal Joan Josep Omella presidirà la Missa Festa Sant Josep Oriol Residència de Capellans grans (c/ Joan Güell, 198).

Reunió de Càritas Catalunya al bisbat de Sant Feliu. El proper dimecres, 26 de març, a les 10 h, el cardenal Omella assistirà a la reunió de Càritas Catalunya, al bisbat de Sant Feliu de Llobregat (c/ d'Armenteres, 35).

Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola. Del 30 de març al 4 d'abril, el cardenal Omella assistirà a l'Assemblea Plenària de la CEE que se celebrarà a Madrid. (c/ Añastro, 1).

AGENDA

Predicacions quaresmals «Signes d'Esperança». El proper dijous, 27 de març, a les 19.15 h, dins la missa diària

dels dijous a la Catedral de Barcelona, tindrà lloc la predicació quaresmal «Els joves i les persones grans», a càrrec del canonge Mn. Josep Ramon Pérez. Enguany, el cicle de conferències d'aquest temps de Quaresma té un lema global: «Signes d'Esperança». Aquesta predicació quaresmal també es podrà seguir a través del web diocesà i de Ràdio Estel (106.6 FM).

Oratori de la Divina Misericòrdia. El proper divendres, 28 de març, de 20.45 a 22.45 h, adoració eucarística i oracions de reparació i desgrecge. Cal inscripció prèvia: tel. 934 261 622 o per correu electrònic: adim.bcn@gmail.com. Organitza l'Associació d'Adoradores de la Divina Misericòrdia. (c/ Floridablanca, 116).

Conferència quaresmal amb Mons. Xabier Gómez. El proper diumenge, 30 de març, a les 19 h, en el cicle «3 bisbes, 3 visions, 1 Església», la Basílica de la Puríssima Concepció comptarà amb la presència de Mons. Xabier Gómez, bisbe de Sant Feliu, qui ens oferirà la conferència «L'Església a la Catalunya i Europa d'ara». Abans de la conferència, a les 19 h, hi haurà Vespres solemnes. (c/ Roger de Llúria, 70).

Recés de Quaresma a la parròquia de Sant Ramon Nonat. El proper dissabte, 5 d'abril, a les 10.30 h, se celebrarà un recés de Quaresma a la parròquia de Sant Ramon Nonat. Predicarà Josep Otón, escriptor i professor. (Av. de Sant Ramon Nonat, 1).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

ría Dolores López Guzmán. Aquest llibre de 278 pàgines, editat per l'Editorial San Pablo, fa memòria del perdó a partir d'algunes figures que ens poden servir d'inspiració. Són perso-

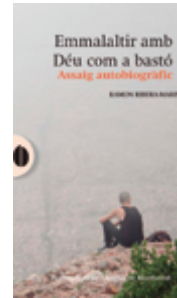
natges de la Sagrada Escripura, com Caïn, David, Pere, Judes o la dona adúltera, i també figures de la història més recent: Gandhi, Dorothy Day, Ety Hillesum, Nelson Mandela... Personatges que van conèixer abans que nosaltres la travessia de la culpa, el penediment, les llàgrimes, la trobada amb la veritat o el desig de reparació.

Viure el Jubileu 2025. Aquest llibre de 112 pàgines, editat per l'Editorial Centre de Pastoral Litúrgica (CPL), és un ajut per entendre què vol dir el Jubileu i, sobretot, com viure'l amb joia i profit per a la vida cristiana.

LLIBRES

Emmalaltir amb Déu com a bastó. Assaig autobiogràfic, de Ramon Ribera-Mariné. Aquest llibre de 132 pàgines, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, és un llibre nascut d'una experiència de vida. L'assaig vol explicar en primera persona com en la malaltia i la dependència, la seva fe raonada li ha sigut d'ajuda.

Memorias del perdón. Figuras bíblicas y modernas que inspiran, de Ma-

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Un regalo inmerecido

Hace tres semanas, con motivo del inicio de la Cuaresma, os invitaba a preparar vuestros corazones para la gran fiesta de la Pascua. Os propuse la lectura de la Bula de convocación del Jubileo 2025, que lleva por título *Spes non confundit* —SnC—. En ella, el Papa nos recuerda que la esperanza «es la virtud teológica por la que aspiramos a la vida eterna como felicidad nuestra».

Hoy os propongo prepararnos para la Pascua con una serie de acciones que, además, en este Año Jubilar, nos dispondrán a acoger con agradecimiento el inmenso e inmerecido don de la indulgencia plenaria. Don aplicable a nosotros mismos o a las almas de los difuntos.

El sacramento de la confesión perdona nuestros pecados. El pecado deja huella en nosotros y tiene unas consecuencias no solo exteriores, ocasionadas por el mal cometido, sino también interiores, dado que entraña un apego desordenado que es necesario purificar durante la vida terrena o, después de la muerte, en el purgatorio.

Gracias a la indulgencia, estos efectos residuales del pecado se extinguen por la gracia de Jesucristo (cf. SnC, 23). Gracias a la indulgencia plenaria recibida de corazón, y no por puro formalismo, la persona que ha pedido perdón por sus pecados queda liberada de la purificación del purgatorio y puede pasar directamente al cie-

lo. Es un regalo que nos demuestra el infinito amor y misericordia de Dios.

Para poder disponernos a recibir el don de las indulgencias plenarias son necesarias unas actitudes y acciones que manifiesten nuestro deseo de vivir unidos a Dios, amando a la Iglesia y a los hermanos. Manifestamos ese amor: (1) rechazando totalmente el pecado; (2) recibiendo el perdón sacramental de los pecados —dentro de los 20 días anteriores o posteriores—; (3) recibiendo la sagrada Eucaristía; y (4) orando por las intenciones del Papa.

Además de estas cuatro premisas, tradicionalmente se completaba la disposición interior a recibir la indulgencia plenaria con la peregrinación a Roma y a otros lugares santos o la visita a los templos sagrados jubilares establecidos por el obispo de la diócesis*.

Con motivo de este año jubilar, además de las visitas o peregrinaciones a los lugares jubilares, los fieles católicos también podrán recibir la indulgencia jubilar si participan en misiones populares, en ejercicios espirituales o en encuentros de formación sobre los textos del Concilio Vaticano II y del Catecismo de la Iglesia Católica.

El Papa ha dispuesto que también podrán recibir la indulgencia jubilar los fieles que, además de las cuatro premisas anteriormente indicadas, realicen obras de misericordia y de penitencia:

- Visitar a los hermanos enfermos, encarcelados, ancianos, discapacitados, como si visitaran a Cristo.
- Abstenerse de distracciones (reales y virtuales) y de consumos superfluos.
- Hacer donativos a los pobres, o sostener obras en favor de la vida, de la infancia abandonada, la juventud en dificultad, de los ancianos solos o de los migrantes.
- E, incluso, dedicar un tiempo significativo al voluntariado.

Queridos hermanos y hermanas, dediquemos estas semanas de Cuaresma a la oración, a las obras de misericordia y penitencia que, además de preparar nuestro corazón para vivir gozosamente la Pascua, nos dispondrán a recibir la indulgencia jubilar. Regalemos, por la infinita misericordia de Dios, el salvoconducto al cielo para nuestros hermanos difuntos que peregrinan en el purgatorio.

* Los templos jubilares de la archidiócesis de Barcelona son:

- Santa Iglesia Catedral Basílica Metropolitana de Barcelona
- Basílica de la Mare de Déu de la Mercè
- Basílica de la Sagrada Família
- Basílica del Sagrat Cor del Tibidabo
- Basílica de Santa Maria de Mataró
- Iglesia parroquial de Santa Maria de Cornellà
- Santuario de Sant Josep de la Muntanya
- Cottolengo del Padre Alegre
- Capilla de Stella Maris